

FLORIÁN

Zpravodaj městyse Lázně Toušeň

3-4/2020

ZAVŘENO: COVID-19

Škola

Nová střecha základní školy ukřívá a zároveň naznačuje to, co uvnitř uvidíme: dvě překvapivě prostorné učebny, tři kabinety nebo pracovny, plný sociální komfort a nově zařízenou kotelnu k vytápění celé budovy. Z přístupové chodby bude navíc možno obdivovat historický stroj věžních hodin od pražské firmy Ludvíka Hainze z roku 1892. Foto jvk.

Po devíti měsících pilné práce doprovázené trpělivostí dětí i pedagogického sboru se podařilo dokončit rekonstrukci podkroví základní školy. V současné době je stavba předána a už jen čekáme na kolaudaci dvou krásných učeben. V nedaleké době vás velice rádi přivítáme na slavnostním otevření nově vzniklých místností.

Od září 2019 provoz školní družiny probíhal ve Skleněné vile. V době, kdy čtete tyto řádky, by děti, které ji využívají, už měly

být opět v budově školy. To však není možné z důvodů, které nikdo z nás nemohl předpokládat. Učebny v podkroví využijeme nejen pro výuku anglického jazyka, výpočetní techniky, výtvarné výchovy, pracovního vyučování, ale právě i pro výuku v rámci provozu školní družiny. Nově vzniklé prostory mohou být a budou využity také veřejností. ■

Mgr. Martin Černý
ředitel Základní a Mateřské školy
Lázně Toušeň

Zpráva ČTK o škole

Lázně Toušeň u Prahy dokončují půdní vestavbu na budově základní a mateřské školy. Vzniknou v ní nové odborné učebny. Náklady na stavbu dosáhly 9,3 milionu korun, další 1,3 milionu bude stát vybavení, řekl starosta městyse *Luboš Valehrach* (STAN). Děti se v nových učebnách začnou učit na jaře.

Odborné učebny jsou určeny pro přírodní vědy, práce s digitálními technologiemi, technické a řemeslné obory i výuku cizích jazyků. Vedle učeben vznikly také kabinet a sociální zařízení, díky pořízení schodolezu se

škola stala bezbariérovou.

Stavět se podle starosty začalo loni v červnu. „Stavba je již hotova, nyní se bude vybavovat,“ řekl *Valehrach*. Radnice měla problém sehnat zhotovitele, vítěznou firmu vybrala až ve druhém výběrovém řízení.

Nyní se musí vestavba zkolaudovat. Starosta odhaduje, že první děti by se mohly v nových učebnách vzdělávat v březnu. Většinu nákladů pomohla Lázním Toušeni zaplatit evropská dotace. ■

ČTK 4. 2. 2020,
 Ondřej Matěj Hrubeš

Pošta Partner

Od 1. 2. 2020 začala Česká pošta doručovat v režimu tzv. dvourychlostního doručování. V praxi to znamená, že ekonomické doporučené zásilky, obyčejné listovní zásilky (mezi které patří např. inkaso), se doručují každý druhý den, jeden týden pondělí, středa, pátek, druhý týden úterý a čtvrtek. Prioritní zásilky označené „D+1“ a důchody se doručují každý den. Na tento systém přešla celá Česká pošta a je postupně zaváděn na všech poštěch. Dvourychlostní doručování má přinést úsporu pracovních sil. Jak všichni víme, první měsíc přinesl řadu problémů, které souvisí

s výměnou doručovatelek a jejich neznalostí místního terénu. V souvislosti se stížnostmi občanů a Pošty Partner jsme byli ubezpečeni, že v příštím měsíci bude vše v pořádku. V případě delšího nedoručování poštovních zásilek žádáme občany, aby nám to sdělili. Jinak se to nedovíme a nemůžeme důrazně požadovat zjednání nápravy. ■

Jan a Věra Králíkoví

Informujeme

Údržba stromů v městysi

V městysi je poměrně velké množství vzrostlých stromů, které si žádají svou pravidelnou údržbu. V uplynulých týdnech došlo k zdravotnímu a bezpečnostnímu řezu dubu v ulici Na Skalce, a především topolů v lokalitě kolem hřiště. V současné době by neměl být na území městyse strom, který je v ohrožení či ohrožuje své okolí. Pokud snad přeci jen o takovém stromu víte, neváhejte kontaktovat úřad městyse.

Sokolovna

Budova sokolovny v Toušeni je stále velmi využívána a velice významně se podílí na kulturním životě v městysi, bohužel její stav odpovídá jejímu věku i vyčerpání a sokolovna již volá po rekonstrukci. K dílčím opravám již v minulých letech došlo, ale na tu radikálnější, která je již nutná a zahrnuje mimo jiné opravu střechy i nové vytápění, budova stále čeká. Jak to tedy aktuálně s opravou sokolovny je? Zá-

stupci T. J. Sokol Lázně Toušeň požádali Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy o dotaci na rekonstrukci sokolovny v rámci podprogramu Podpora materiálně technické základny sportu. Žádost byla podána 31. 10. 2019 a splnila všechny formální náležitosti nutné k předání hodnotící komisi. Od té doby stále netrpělivě čekáme na verdikt o přiznání či nepřiznání dotace. Možná, že v těchto dnech jsou již výsledky známé, nicméně v době přípravy této zprávy ještě nic konkrétního nevíme. Nezbyvá tedy zatím než čekat a doufat, protože čas utíká a oprava sokolovny je nezbytná. ■

Bc. Jana Hadrbovcová
místostarostka

Foto na obálce

Fotografie na stranách 1 a 20 jsou koláží z osiřelých míst a z proměn života a priorit v Lázních Toušeni z důvodu karantény proti šíření viru SARS-CoV-2. Foto HN a jvk. ■

red

Odpady v roce 2020

Odpadové hospodářství je často frekventovanou otázkou snad ve všech obcích v celé ČR. Neexistuje jednotné řešení, které by se dalo aplikovat na všechna místa. Každá obec má své speciální nároky, možnosti, služby a tak podobně, díky kterým si právě každá obec hledá své vlastní optimální řešení odpadového hospodářství. Vzhledem k narůstajícím problémům s odpady a jejich zpracováním, a tím i dopadem na životní prostředí, je v dnešní moderní společnosti nutností odpad třídít a snažit se jej nevytvářet. To nakonec zmiňuje i zákon o odpadovém hospodářství.

„Každý má při své činnosti nebo v rozsahu své působnosti povinnost předcházet vzniku odpadů, omezovat jejich množství a nebezpečné vlastnosti; odpady, jejichž vzniku nelze zabránit, musí být využity, případně odstraněny způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a životní prostředí a který je v souladu s tímto zákonem a se zvláštními právními předpisy.“

(§ 10 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb. o odpadech)

„Fyzické osoby a původci odpadů zapojení do systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů zavedeného obcí jsou povinni v souladu s obecně závaznou vyhláškou obce komunální odpad a odpad podobný komunálnímu odpadu třídít a odkládat odděleně na místa k tomu obcí určená, pokud s odpadem nenakládají nebo se jej nezbavují jiným způsobem stanoveným tímto zákonem.“ (§ 17 odst. 5 zákona č. 185/2001 Sb. o odpadech)

Vydávání svozových známek na odpadové nádoby

Vydávání a užívání svozových známek na odpadové nádoby se budou v roce 2020 řídit dle následujících pravidel:

- Jedna až čtyři osoby, které jsou trvale hlášeny na jedné adrese v městysi Lázně Toušeň mají nárok na jednu známku pro nádobu velikost 120 l.
- Znamku je třeba nalepit na nádobu odpovídající velikosti, tedy na nádoby o objemu 120 l. Svoz bude nadále probíhat jednou týdně.
- Osoby, které nejsou v městysi trvale hlášeny a neplatí zde poplatky za odpad, nemají nárok na svoz odpadu. Mohou tedy řešit situaci například nákupem odpadních pytlů, které firma AVE sváží společně s běžným komunálním odpadem. Tyto pytle je možné zakoupit na úřadu městyse.
- Rodiny, které mají v péči člena domácnosti, který má speciální potřeby spojené se zvýšenou produkcí odpadu, mohou na úřad městyse poslat žádost o udělení výjimky a uznání možnosti svozu větší či další nádoby na odpad.

Městys Lázně Toušeň se snaží podporovat třídění odpadu v obci zřizováním sběrných míst pro tříděný odpad a péčí o ně. Díky instalaci kamer, spolupráci s městskou policií Čelákovice a dalšími opatřeními se výrazně zlepšila situace kolem odpadového místa Na Pruhy i u hřbitova. Těž došlo ke zvýšení frekvence svozu tříděného odpa-

du, a to na dvakrát týdně u plastů a papíru. Dalším opatřením je regulace vydávání známek na odpadové nádoby a tím i regulace odpadu domácností, která by měla vést k dalšímu třídění odpadu domácnostmi a snížení celkového množství komunálního odpadu v obci. ■

Bc. Jana Hadrboľcová
místostarostka

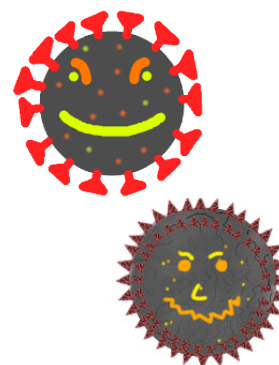
COVID-19

Vážení čtenáři Floriána, naši zemi, Evropu a celé kontinenty postihla pandemie bez obdoby. Nebezpečí ohrozilo postupně celý svět a ochrana proti viru SARS-CoV-2 ochromila běžné životy nás všech. Nikdo nemohl takový vývoj předpokládat. Drtivá většina obyvatel i v našem městysi

chápe vážnost situace, respektuje mimořádná opatření a disciplinovaně je dodržuje, i když nic z toho není příjemné. Situace je opravdu vážná. Městys oceňuje, sám organizuje a nabízí pomoc především seniorům, kteří jsou nejvíce ohroženi. Čím rozumněji se bude každý z nás chovat, tím spíše toto

období překonáme, aby se mohl život co nejdříve začít vracet do šťastnějšího směru. Nebude to snadné ani teď ani v příštím období. Celosvětové i naše ekonomické ztráty jsou obrovské. Ale i v té nejtěžší době se dá najít poučení, vynalézavé řešení nových problémů a nový základ dobrých mezilidských vztahů. I toto mimořádné obtížné období společným úsilím jistě překonáme. ■

redakce Floriána

Virus SARS-CoV-2,
kresba: Lukáš a Stela Javorkovi

Měla by obec podnikat?

Vážení spoluobčané, v uplynulém období se z různých stran objevovaly dotazy k možnosti lepšího využívání obecních volných kapacit k podnikání a nedostatku některých služeb na území Lázní Toušeně. Padaly i dotazy na možnost podnikání obce jako podnikatelského subjektu, který by mohl zajišťovat určitou část služeb, jichž se občanům nedostává. Bohužel někteří občané se mylně domnívají, že obec může podnikání nějak regulovat. To dnes možné není, to je zaplat Pán Bůh dávnou minulostí! Nespokojenost se soustřeďuje zejména na neexistenci obchodu s potravinami (dříve zajišťoval pan Birner v samoobsluze na náměstí), pobočky České pošty (byla zrušena a nahrazena Poštou Partner v ulici Za Školou), kavárny a dalších služeb, které občanům u nás chybí.

Jaký je u nás skutečný stav? Při přečtení našeho zpravodaje Florián každý občan zjistí, že se v obci nabízí poměrně široký sortiment různých služeb. Vedle krejčovství, kosmetického salonu, dámského kadeřnictví, rehabilitace (nejde o Slatinné lázně, jejichž zřizovatelem je Nemocnice Na Bulovce) jsou k dispozici obvodní lékař, veterinární praxe, knihovna, advokátní kancelář, zmíněná Pošta Partner a další, které ve zpravodaji obce neinzerují. Jedná se o restaurace, zlatnictví, stavební bazar a další podnikatele. Na uvedenou nabídku jsme si všichni zvykli a bereme ji za samozřejmou. Co nenajdeme v nabídce, to je velká prodejna potravin, která dříve v obci byla a dnes asi nejvíce chybí. Bohužel, prodejna smíšeného zboží provozovaná manželi Nguyenovými není většinou obyvatel považována za plnohodnotnou náhradu za dřívější již zmíněné potraviny na náměstí, přestože má otevřeno i o víkendech a o svátcích. Sám jsem se po skončení provozu prodejny pana Birnera, a posléze i COOP-u, obrátil na majitele firmy Bento Market v Brandýse nad Labem s dotazem, zdali by nechtěl využít našich obecních prostor k rozšíření svého podnikání o Lázně Toušeně. Po několika dnech mi odpověděl, že by to pro něj bylo nerentabilní. Pokud totiž bere v úvahu stávající mobilitu občanů a dostupné dopravní spojení (autobusy a vlaky 7 dní v týdnu, pro penzisty MHD zdarma) do blízkého Brandýsa nad Labem, Čelákovice anebo i Prahy, pak paradoxně právě blízkost větších měst v okolí má, z pohledu dostupnosti širšího sortimentu služeb v Lázních Toušeně, na nás negativní dopad. Podnikatelům

se jednoduše nevyplatí udržovat si u nás provozovnu, která nebude zaručovat celoročně dostatečný zisk. A tak jdou raději do zmíněných měst v okolí, kde je kupní síla i poptávka nepoměrně větší.

Vedení obce dlouhodobě nabízí spolupráci všem, kdo by měli zájem o pronájem některého prostoru z majetku obce a podnikali by u nás v oblasti služeb občanům. Způsob a rozsah spolupráce nejsou nikterak ohraničeny a podmínky budou odpovídat konkrétnímu projektu a žádosti podnikatele. Dobrým příkladem může být obecní budova bývalé pošty, která prošla před novým pronájemem rekonstrukcí střechy

a topení z peněz obce.

Závěrem doplňuji, že z platné legislativy vyplývá, že podnikání je podle ustanovení § 2 odst. 1 obchodního zákoníku soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem na vlastní odpovědnost a za účelem dosažení zisku. Obec se musí řídit nejen příslušnými právními předpisy upravujícími podnikatelskou činnost (obchodní zákoník, živnostenský zákon), ale také ustanoveními zákona o obcích. Všechny tyto zákonné normy a pravidla i specifiky podnikatelského prostředí vedou k závěru, že úkolem obce není jakkoli nahrazovat podnikatele, kteří by mohli a chtěli na území obce podnikat v jakékoli oblasti. ■

Bc. Richard Vomastek
předseda finančního výboru

Bývalé potraviny COOP, foto Hana Němečková

Umístění kontejnerů na bioodpad

Lokalita / Týden	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
Den přístavení kontejneru	09. 04.	16. 04.	23. 04.	30. 04.	07. 05.	14. 05.	21. 05.	28. 05.	04. 06.	11. 06.	18. 06.	25. 06.
Na Zárbyňčích												
Floriánské náměstí	2 *											
Nehvizdská × U Habeše												
U Sokolovny × Cukrovarská												
Na Chmelnicích	2 *											
Na Nábřeží × V Ovčárně												
Nad Lomem												
Na Požárech												
Na Ostrůvku												
Nad Křížkem												
Zápská	2 *											
Na Hradisku × Na Strání												
U Sokolovny × V Zátíší												
Svoz BIO odpadu občanům s hnědými popelnici	08. 04.		22. 04.		06. 05.		20. 05.		03. 06.		17. 06.	

- 2* = budou přistaveny dva kontejnery, jeden na běžný bioodpad, druhý na větve a dřevěný bioodpad.
- Kontejnery na bioodpad budou přistaveny na danou lokalitu vždy nejpozději ve čtvrtek.
- Zjistíte-li, že v průběhu víkendu budou kontejnery extrémně přeplněny, kontaktujte prosím starostu (tel.: 603 876 540) nebo kohokoli z technických služeb.
- Odvoz kontejnerů bude probíhat během pondělí či úterý následující týden (po víkendu).
- Máte velké množství bioodpadu či nestíháte odvézt bioodpad do veřejných kontejnerů? Jako službu občanům zabezpečujeme přistavení kontejneru na víkend (příp. přes týden) za cenu 480 Kč. V případě zájmu kontaktujte úřad městyse.

Cesta námořní lodí

Manželé Mgr. Alena a Petr Šedovi nám jsou díky svým cestovatelským zážitkům častými průvodci po různých koutech světa. Ve Skleněné vile proběhla už řada jejich přednášek a videí, ve kterých nás seznámili se zajímavými místy, kam většina z nás nezávítá. Ve čtvrtek 23. ledna 2020 se s námi podělili o zážitky z cesty námořní lodí z Itálie do Maroka. Výchozím bodem plavby byl jeden z největších evropských přístavů Janov, rodné město Kryštofa Kolumba, ze kterého vypluli na cestu za úžasnými místy západního Středomoří. Na jihu Španělska navštívili Alhambru, středověký komplex paláců a pevností maurských panovníků Granady. Plavba přes rozbourěný Gibraltar byla vzrušující. Ze Středomořího moře vypluli na Atlantický oceán. Další navštívenou zemí bylo Portugalsko a nejzápadnější hlavní město na pevninské Evropě s mnoha pamětihodnostmi,

Lisabon. Ve městě Queluz, asi 15 km od Lisabonu, obdivovali rokokový palác z 18. století, někdy označovaný jako portugalské Versailles. Třetí portugalskou zastávkou bylo staré maurské město Sintra, které podle všech průvodců prostě „musíte vidět“! Město s maurským hradem, množstvím paláců a zahrad určitě za prohlídku stálo.

Dál se plavili do největšího přístavu v Maroku, do města Casablanca. Nádherné pláže, francouzské centrum, nejvyšší stavba v zemi, nejmodernější mešita Hasana II., tržiště. Dalo by se tady strávit i více času, ale cesta pokračovala do jednoho z královských měst, hlavního města Maroka Rabatu s prohlídkou mauzolea Mohameda V. s Hasanovou věží. Moderní město s mnoha starými památkami, botanickou zahradou... Je ale potřeba opět vyplout, čekají další přístavy. Zpět do Středomořího moře na Mallorcu, do hlavního města

Alhambra, foto Petr Šeda

Palma de Mallorca s návštěvou nádherné katedrály La Seu a pak zpět ke španělským břehům do Valencie. Město s mnoha památkami, ale také s moderním komplexem Město umění a věd. Další navštívenou zemí byla Francie a po zakotvení v přístavním městě Villefranche-sur-Mer na Azurovém pobřeží následovala návštěva Monaka s prohlídkou závodního okruhu F1 a Casina v Monte Carlu. Okružní plavba skončila tam, kde začala, v italském Janově. Náročná, ale nezapomenutelná cesta se líbila také všem přítomným ve Skleněné vile, kteří se těší s Šedovými na další cestování. ■

Maroko, Casablanca: mešita Hasana II, foto Petr Šeda

Zachycené okamžiky

Už podruhé – poprvé loni v březnu – jsme se sešli ve Skleněné vile, abychom poseděli nad starými fotografiemi, a tak v sobotu 8. února 2020 se stoly v zasedací síni zaplnily hromádkami černobílých vzpomínek na staré časy. Většina z účastníků příjmeného odpoledne přinesla léta opatřované rodinné poklady, někdy i více než stoleté, každý to „své“. Prohlížení nebralo konce. Svou přítomností potěšili i noví zájemci, ať už s jednotlivými fotografiemi či celými alby, nebo se přišli jen tak podívat a dovědět, jak se v Toušeni kdysi žilo, kdo ke komu patřil, jak vypadaly domy a živnosti, které dnes můžeme vidět už jen na fotografiích, jak se dralo peří, bruslilo na rybníku a jak si hrály děti, jak bylo veselé

koupání na toušeňském Grádě, přívoz na Labi, velikonoční řehtání, pastva hus na březích Labe nebo před hřbitovem. Vzpomínali jsme na ty, kteří tu už s námi nejsou. Tolik fotografií, tolik vzpomínek, tolik otázek! Přestože jsme se zdrželi až do pozdního podvečera, čas utekl rychleji, než bychom chtěli. Tak, jak už to bývá, když se dělá něco, co náramně baví. Určitě se zase někdy sejdem znovu, protože krásných vzpomínek není nikdy dost. ■

Jak se dralo peří

Nad starými fotografiemi

Jak si hrály děti

Herecký koncert

Navštívit divadelní představení **Poprask na laguně** v podání Divadelního spolku Lázně Toušev v režii MgA. *Milana Schejbala* a na scéně a v kostýmech MgA. *Josefa Jelínka* je vždy spojeno se skvělým zážitkem! Ať už se hrálo na nádvoří Skleněné vily nebo v sokolovně při loňské obnovené premiéře [Florián 2019/5-6/1+11], nebo tentokrát 25. ledna 2020, ať už hru navštívíte poprvé, podruhé, nebo popáté. Příběh obyvatel zprvu ospalé, později trochu divoké italské rybářské vesničky Chiozza, je brilantní komedie lidských charakterů, kdy všichni řeší své problémy s patřičným italským temperamentem. A přesně s takovým, a navíc s obrovskou chutí jej předvedli toušeňští divadelníci také tentokrát. Jen s malými změnami v obsazení, ale znovu bravurně. Zvláště se blýskli *Matyáš Hadrbolec*, *Dušan Müller*, *Pavel Wieser*, *Anička Kocábková* a *Jana Hadrbolcová*, ale i všichni ostatní. Kolikrát už diváci

v Lázních Toušev měli příležitost spolu s herci prožívat s jejich postavami žárlivost, lásku, smích i pláč, aby nakonec všechno dobře dopadlo. Příběh napsal italský dramatik *Carlo Goldoni* v roce 1762, ale téma žárlivosti a lidských intrik dovede diváky pobavit i v dnešní době. A když jej hrají naši divadelníci, je to se stoprocentní zárukou! ■

Matyáš Hadrbolec a Pavel Wieser

Anička Kocábková a Lenka Bittnerová

Jana Hadrbolcová a Miloslav Dvořák

Dušan Müller a pět sousedek

Dávnými cestami

Okrašlovací spolek a kulturní komise městyse Lázně Toušev pozvaly na sobotu 29. února 2020 do Skleněné vily milovníky historie na přednášku historika Oblastního muzea Praha východ Mgr. *Martina Hůrky* [Florián 2019/11-12/10]. Téma **Dávné cesty do Touševě, skrze Toušev a z Touševě do světa** s promítáním map a možností dotazů zaplnilo zasedací síň do posledního místa i na přidaných židličkách. Úvodního slova se ujal kronikář našeho městyse RNDr. *Jan Králík*, CSc.

Viděli jsme snímky velkého množství map, i tu nejstarší Klaudiánovu z Biskupské knihovny v Litoměřicích z roku 1518, kdy sever byl na

jihu a jih na severu, mapu Brandýského panství z roku 1764 s dvěma mosty přes Labe v Touševě (odtud název místa *Mezi mosty*), i digitální modely reliéfu řečišť Labe a Jizery a stopy úvozů starých cest. Samozřejmě nechyběly mapy s Polskou cestou a Lipskou silnicí, které se právě v Touševě křižovaly, ani první zmínka o touševském přívoze z roku 1293, která je zároveň jednou z nejstarších zmínek o přívozu v Čechách vůbec. Zaujala připomínka meče z druhé poloviny 10. století, nalezeného koncem roku 2016 na dně tehdy vypuštěných tůň: téměř stejné meče, nalezené v Maďarsku, Polsku a na Ukrajině, pocházejí podle shodně bohatého zdobení

Mgr. Martin Hůrka s dávnými cestami

tauzováním – technikou vykládání různými kovy – prokazatelně z jedné dílny [Florián 2017/56/1+6]. Neméně zajímavá informace následovala při besedě: o konzervování *monoxylu* nalezeného v Jizevě v roce 2002, na jehož konser-

vaci bylo zapotřebí 1,5 tuny cukru. Dověděli jsme se tolik zajímavého, že snad ani není možné si vše zapamatovat. Mgr. *Martin Hůrka* nám proto slíbil, že svou přednášku shrne do některého z příštích čísel *Floriána*. ■

Čína úplně jinýma očima

Čínu jsme již navštívili s Bc. *Mirkou Kořínkovou* [Florián 2019/5-6/4], ta ale tentokrát na čtvrtek 13. února 2020 pozvala k cestovatelské besedě o **Říši středu** nového průvodce, pana *Oldřicha Koubka* z Brandýsa nad Labem. V zasedací síni ve Skleněné vile jsme měli příležitost shlédnout jeho dokument doplněný zajímavým komentářem. Prostřednictvím videa jsme navštívili **Peking** a vše, co k návštěvě Číny patří, včetně Zakázaného města a Náměstí nebeského klidu, Velké čínské zdi, hrobky dynastie Ming, Letního paláce a Chrámu nebes, ale také rušný život v moderním městě, ulice přeplněné auty, olympijský stadion Ptáčí hnízdo... Navštívili jsme provincii **Šan-si** a její hlavní město, o kterém se už *Marco Polo* zmiňuje jako o výchozím bodu Hedvábné stezky. Dalšími zastávkami na okružní jízdě Čínou bylo místo se známou terakotovou ar-

mádou, 6000 vojáků v životní velikosti, objevenými v roce 1974. Nevynechali jsme ani vesnici **Banpo**, sídliště původních obyvatel.

Neméně zajímavá byla návštěva **Šanghaje**, prohlédli jsme si tržnice, pozorovali jsme zručného kuchaře vyrábějícího čínské nudle a usměvavé cukrářky se zmrzlinou. Z výstavných moderních částí města jsme na chvíli zajeli i do chudé čtvrti s malými domky s nepochopitelně propletenými stovkami drátů vedoucích elektřinu, obchůdky se zeleninou a ovocem. Zajímavá byla jízda vlakem rychlostí 431 km/h, i plavba lodí po řece Li v nádherné krajině s pohádkovou přírodou, rýžová pole, čajové plantáže. Viděli jsme vše, co je pro Čínu tolik typické.

Poutavé vyprávění se natolik protáhlo a čas pokročil tak, že už jsme ani nestačili navštívit **Hongkong**. Na ten se budeme těšit někdy příště... ■

Oldřich Koubek s Bc. Mirkou Kořínkovou na přednášce o Číně tak trochu jinýma očima

Co se nestalo...

Tolik dalších akcí bylo připraveno na příští dny – výstava obrazů *Dagmar Ševčíkové*, divadlo *Mort*, divadelní pohádka pro děti *Dračí romance*, návštěva operety *Veselá vdova* v Hudebním divadle v Karlíně, obecní ples, besedy, sportovní soutěže, koncerty různých kapel, ochutnávky,

přednášky, výstavy, bazárky... Bohužel, nastala nepředvídatelná a vážná situace, při níž si musíme všichni jen přát, abychom byli zdraví a aby se vše co nejdříve v dobré obrátilo. ■

text a foto Hana Němečková
předsedkyně komise
kulturní a spolkové

Baráčnické sedění

Březen bývá na baráčnické rychtře milý a barevný. Na tetičky toušeňského spolku totiž vždycky na stolech čeká dlouhá řada petrkličů všech barev, a tak to bylo i letos 6. března. Baráčnické sedění, po celá dlouhá léta konané vždy v první pátek v měsíci, musí proběhnout podle regulí. Nejprve povstane rychtář *Jiří Kučera* a trojím poklepem rychtářským právem vyzve všechny přítomné k povstání a pronese: „Z moci rychtářského práva zahajují dnešní sousedské sedění, do kterého Vás srdečně vítám a přeji dobrý večer.“ Tetičky a sousedé odpovědí „Dobrý večer!“ a sedění může začít. Rychtář seznámí s činností spolku za uplynulý měsíc, tetička kronikářka přečte zápis z minulého sedění, tetička vzdě-

lavatelka připomene důležitá výročí, tetička berní podá zprávu o stavu truhlice, řekneme si vše důležité a úvodní část ukončíme baráčnickou hymnou. Milou součástí sedění jsou gratulace k svátku a narozeninám těm, kteří je v daný měsíc slaví. V březnu máme ve spolku dva sousedy s biblickým jménem *Josef* a jednoho *Miroslava*, a tak gratulujeme, připijeme na zdraví a zazpíváme si. O obcerstvení se postarají samotní oslavenci a vždy je ho dost. Povíme si, co je v našem městysi nového a na co se máme těšit. Je nám spolu vždy dobře, baráčníci jsou výborná parta, která pomůže vždy tam, kde je potřeba. Škoda jen, že členů ubývá. Snad se v budoucnu přidají i noví a mladší. ■

Dopolední karneval

Víte, kde se můžou potkat *potápěči s vílou, lvem a princeznou*? A kde pod rozvětveným *stromem* sedí *kaktus a ananas*, a kolem běhají *upíři, vodník, tučňák a Sněhurka*? A mezi nimi kličkují *indián s indiánkou*? A to ještě zdaleka není všechno! Členové Divadelního spolku a T. J. Sokol v čele se starostkou Mgr. Janou Freudlovou, s pomocnicí malou Janičkou – královnou *Elsou*, s Ondrou Menouškem a Věrkou Hlavatou připravili pro malé děti **karneval předškoláků**, na který se všechny děti i se svými rodiči pilně připravovaly a těšily. V sobotu dopoledne 22. února 2020 se sál sokolovny rozzářil barevnými a veselými maskami: začal karneval pro nejmenší děti. *Víly* tančily s *čarodějnicemi*, několik *berušek* si povídalo v koutku, malá *včelička* a *motýleček* poletovali mezi *kočičkou* a *mysškou*, *Karkulka* s ko-

šičkem pro babičku potkala *Křemílka, lišku, víly, muchomůrku* a *Robína Hooda* a na cestu jim svítilo rozzářené *sluníčko*. Nechyběly ani *princezny* v šatech různých barev a s krásnými čelenkami, ani královna *Elsa* nebyla jen jedna, ledově modré šaty zářily hned na několika místech najednou. Křehkou krásu střídali *kostlivce, batman, spiderman* i *černá víla*, a na všechno dohlíželi *montér a šašek*. Také *panenka* na veliký klíček a *růžové rockové hvězdy* s *růžovou kytarou*, *sněhová vločka*, *myška Minnie* a *čaroděj* se jako ostatní masky zapojovali do všech soutěží, her i tance, které pro ně byly připraveny: běh v papírových autech, jízda v krabicích, veselé malování křídou na parkety či vybarvování omalováněk, sbírání včeliček do úlu, chytání mýdlových bublinek, běh přes překážkovou dráhu,

prolézání obručemi, házení balónky.

Děti se skvěle bavily, snažily se, a pochvalu zaslouží i rodiče, kteří při soutěžích pomáhali. Na závěr veselého dopoledne si každá maska mohla vybrat cenu podle svého uvážení: plyšáky, panenky, pexesa, chobotnice, omalovánky. Každá maska dostala Brumíka, ale domů se nikomu nechtělo. Někteří si ještě chvíli zahráli, zatančili a házeli míčky kočičce. Jiní se chtěli ještě povozit v papírových krabicích, nebo v papírových autech.

Ale všechno má svůj konec, hudba k tanci, za jejíž výběr – nádherné české národní písničky – si organizátoři zaslouží obrovskou pochvalu, dohrála, a byl čas jít domů. Ale díky si zaslouží nejen za hudbu, kterou dětem pouštěl *Pepa Hašek*, ale samozřejmě i za všechnu práci a čas, který těm nejmenším věnovali! Díky si zaslouží i rodiče, kteří se s dětmi také dobře bavili. ■

Odpolední karneval

Odpoledne následoval **karneval pro školáky** a bylo znát, že větší děti to rozjely hned od začátku. Celým zábavným odpolednem provázela místo starostka městyse a členka DSLT a T. J. Sokol Bc. Jana Hadrbolecová jako nádherná lesní víla, asistovali jí *Emmička* jako královna *Elsa*, a také *Matyáš*, *Viktor* a kouzelník *Ondra*. O hudbu a barevné a světelné efekty se postaral *Pepa Hašek*. Masek se předvedlo tak jako

dopoledne na pět desítek a neméně veselo bylo i odpoledne. Aby ne! Hudba v rytmu disco, barevné efekty, to se to tančilo! A komu? *Kočičkám, lišce, gepardovi, jelenovi i tučňákov*. Přidalo se opět několik *princezen*, protože ty nesmějí na žádném karnevalu chybět, *víly* i ta *duhová*, královny *Elsy, indián* a *kostlivce, samuraj* a *Hermióna*, *panáček Legáček*, krásní *andělé, čert* a *čertice, čarodějnice, pirát* a *montéři*, navštívil nás i *fotbalista Messi*. *Zelený Elf*, *černé kočky* i *černý kocour* a obrovský *ananas* v tanci taky nezaostávali. Mezi všemi se pohybovala strašlivá *jednooká příšera*, která se stala nakonec vítěznou maskou.

Milým překvapením byli

Sněhurka a *sedm trpaslíků*, kdy se zapojili i rodiče. A jak se kromě tance všichni bavili? Soutěžili s míčky, s obručemi, dlouhý had se kroutil sem tam po parketu a předvedl všechny masky v plné parádě. Děti si to náramně užívaly a rodiče, i ti, kteří vše připravili, s nimi. Nakonec si všech-

ny masky vybraly ceny, kterých bylo dost, a všichni byli spokojeni. Bylo to opravdu povedené odpoledne! A sál, vyzdobený starými kostýmy a rekvizitami, hned nato divadelníci a sokolové připravili na karneval večerní. ■

text a foto dětských karnevalů
Hana Němečková

Oprašme staré masky 2020

Sedmnáctý karneval T. J. Sokol Lázně Toušeň a Divadelního spolku Lázně Toušeň je za námi.

Ano, už sedmáct let v řadě toušeňští sokolové/divadelníci pořádají karnevaly na různá témata, s různými maskami a programem, s různou výzdobou. Možná právě uvědomění si řady těch dlouhých let za námi nás přimělo k myšlence si tentokrát trochu zavzpomínat a těch uplynulých 17 let zrekapitulovat. Takové bylo i téma letošního karnevalu: »Oprašme staré masky«.

Již při vstupu do sálu sokolovny bylo jasné, jak moc se oprašovalo v divadelním fundusu a jaké poklady sokolovna vydala. Kdo si ještě pamatuje na saň na *Pohádkovém karnevale*, jistě zaplesal, že její hlava opět vyzdobila podloubí sálu. Dalšími zvířaty na plese byly *pterodaktyl* z *Pravěkého karnevalu* z roku 2007, *gorila* a *žirafa*, která se probourala střechou a které si všiml jen skutečně pozorný návštěvník. Krom jiného jistě účastníkům plesu neuniklo veliké množství kostýmů a mezi nimi jak deset *lemurů* ze *ZOO* z roku 2016, devět *šeherezád* z roku 2004, ale též skutečně nemalé množství *spodního prádla* a *korzetů*, jež doplňovaly řadu kostýmů z uplynulých let, a to nejednou.

Zavzpomínat přišli i návštěvníci, kteří se odvážně chopili širokého tématu a v nichž jsme mohli též poznat masky z různých předchozích karnevalů. Přišli se pobavit *námořníci* – zástupci z prvního *Námořnického bálu*, který proběhl v roce 2003, též obyvatelé *Staré Prahy*, jež byla tématem v roce 2005, nesmělo chybět ani několik pohádkových postavíček z roku 2006, kdy se řádilo na téma *Země pohádek*. Dokonce dorazily i masky z *Karnevalu*

Královna koloběžka první s doprovodem

Karneval z pohledu bubeníka

v *Benátkách* v roce 2008, no a samozřejmě několik *strašidel* a *horrorových postav* z karnevalů let 2009 a 2018. A pak ještě spousty dalších masek z různých roků, kdy témata byly například *Film*, *Cirkus*, *Western*, *Pravěk* a tak dále.

Taktéž program karnevalu byl laďen vzpomínkově. Nejen, že přijela kapela *Klasickej postup*, která odehrála i 7 posledních karnevalů, ale také si návštěvníci mohli připomenout všechny uplynulé reje díky přehlídce či defilé okostýmovaných zástupců ze všech sedmnácti toušeňských karnevalových let.

Vzhledem k tomu, že krom jediného plesu byl program vždy obohacen o nějaké to tematické předtančení, nesmělo *předtančení* chybět ani letos. To letošní bylo jakýmsi sestřihem těch nejúspěšnějších tanečků z minulých let. Nechyběl ani *kankán*. K dobré náladě jistě přispěla bohatá *tombola* a ná-

Osamělý klaun z karnevalu Cirkus

sledné vyhlašování *vítězných masek*, kdy porota horko těžko vybírala z nápaditých kostýmů, aby nakonec zvítězil *pravěký muž s holí a lebkami*.

Letošní karneval se vydařil. Nutno však říci, že rok od roku zájem o karnevaly v Toušeni nijak zvlášť neroste. Uvidíme tedy, kolik karnevalových rejů je ještě před námi. ■

Bc. Jana Hadrboľcová

Tři grácie aneb prolínání témat *Western* a *Stará Praha*

Dvakrát jedinečný pomádový Danny Zuko z karnevalu *Film*

Mořské panny připluly z *Námořnického bálu*

Rozloučení s paní inženýrkou Hanou Čermákovou – Jandovou

* 20. 2. 1938, † 14. 1. 2020

Ing. Hana Čermáková

Ing. Hana Čermáková, za svobodna Jandová, se narodila 20. února 1938 v Toušeni statkáři Ladislavu Jandovi a jeho ženě Věře Jandové. Prvních deset let života prožila na statku bezstarostně a bezpečně v péči rodičů.

Avšak po nástupu komunistů k moci, byli statkáři pojmenováni kulaky a označeni za nepřátele lidu a podle toho s nimi bylo zacházeno. A tak rodina Jandových byla vystěhována ze statku a pak následovalo systematické pronásledování všech jejích členů a omezo-

vání jejich občanských i lidských práv.

Proto také byla Hana Jandová vyloučena ze studia na střední škole a začala pracovat jako dělnice na nádraží v Toušeni. Jejím zaměstnavatelem se tak staly Československé státní dráhy, což sehrálo v jejím životě významnou a pozitivní roli. ČSD jí umožnily, aby jako dělnický kádr absolvovala odborná školení, díky nimž mohla zastávat funkci výpravčí vlaků. A byly to také Československé státní dráhy, které ji následně vyslaly ke studiu na Vysoké škole dopravní v Žilině.

Po nástupu na tuto vysokou školu Hana Jandová žila v obavách, že se o jejím studiu dovědí soudruzi v rodné obci a okrese, kteří se opět postarají o její vyloučení, tak, jako už se jim to povedlo v minulosti na střední škole. Proto si na fakultě dohodla speciální studijní režim, který jí umožnil skládat zkoušky před stanovenými termíny. Tento velmi tvrdý režim náročného studia dokázala splnit a pětiletý studijní program absolvovat za čtyři roky s tak vynikajícími výsledky, že získala červený diplom.

Jako inženýrka pak zůstala věrná státnímu podniku Československé státní dráhy, kde zodpovídala za systém silnoproudé trakce tehdejší Severozápadní dráhy. Tuto odborně náročnou a mimořádně zodpovědnou funkci plnila velmi úspěšně, opakovaně byla zaměstnavatelem hodnocena jako vynikající pracovník. V této pozici setrvala až do odchodu do důchodu.

V prosinci 1974 Hana Jandová přijala příjmení Čermáková, když se vdala za Ing. Jana Čermáka. V únoru 1976 se nová rodina rozrostla díky narození dcery Hany.

Po změně politických poměrů v devadesátých letech minulého století byl Ing. Haně Čermákové v rámci restitucí navrácen statek včetně polností. Stavby byly vráceny ve špatném stavu a většinou bez perspektivy dalšího využití. To byla pro paní Hanu velická výzva, kterou v plném rozsahu přijala a která se stala silnou motivací pro nasměrování celého jejího dalšího života.

Při koncipování oprav a rekonstrukcí jednotlivých objektů se výrazně projevila její kreativita a schopnost tvůrčího technického myšlení. S mimořádným úsilím se věnovala realizaci nutných revitalizačních opatření nejen jako jejich projektantka a organizátorka ale často současně i vlastní fyzickou prací. Mnoho času také věnovala správě znovu nabytých nemovitostí a v této souvislosti nutno vyzdvihnout její empatii a vlídnost ve vztahu k uživatelům revitalizovaných nemovitostí, které byly postupně uváděny do užití.

Podporu v posledních letech života nacházela také pravidelnou účastí na mších, které jsou v Lázních Toušeni slouženy v římskokatolickém kostele svatého Floriana.

V únoru 2011 se rodina rozrostla, narodil se vnouček Honzík, který pro ni byl velkým potěšením.

V posledních třech letech života bohužel trpěla závažnou nemocí, a toto období proto prožila v Sanatoriu TOPAS ve Škvorci, kde také v noci, dne 14. ledna 2020, vyrovnána se životem v klidu zemřela. ■

Ing. Jan Čermák

Nejen nádraží na starých pohlednicích

Rada městyse Lázně Toušeň rozhodla finančně podpořit záměr Městského muzea v Čelákovcích, aby další obrazová publikace s reprodukcemi starých pohlednic byla věnována výhradně našemu městyši. Na projektu spolupracuje také toušeňský Okrašlovací spolek, který vydával vlastní pohlednice se zdejšími motivy již od přelomu 19. a 20. století. V knížce bude více než sto vzácných dokumentů z dob, kdy se z výletů a lázeňských po-

bytů psávalo přátelům na „obrazové dopisnice“. Ve třech podobách z různých dob zde bude zachyceno i železniční nádraží, kde v nouzi, obětavě a s úsměvem pracovala po politickém vyloučení ze střední školy i Hana Jandová, aby pak jako „nádražní dělnice“ mohla znovu dál studovat. Redakční radu připravované knížky sestavil ředitel čelákovického muzea Mgr. David Eisner výhradně z toušeňských spolupracovníků – spoluautory

Nádraží po přístavbě přízemní části po roce 1960. Foto Z. Voženílek, Orbis Praha

tak budou Jan Hergesell, Hana Němečková a RNDr. Jan Králík, CSc. Pohlednice byly vybrány ze sbírek muzea a ze čtyř dalších soukromých zdrojů. ■

red

75 let od konce války

O osudech toušeňských obětí II. světové války psal Florián již dvakrát [2011, 4-6, 11-12; 2015, 5-6, 13].

V nové knize Petra Ence a Jakuba Potměšila *Za 5 minut 12* [Florián 2019, 11-12, 10] se připomínají mnohé dosud nezveřejněné skutečnosti. Především je zde uvedena [na straně 58] zapomenutá oběť života **Františka Návary**, rodem z Toušeně (* 16. dubna 1906 v čp. 30): zemřel 8. května 1945 nedaleko staroboleslavského nádraží, když se postavil s pancéřovou pěstí proti koloně německých vozidel, ale zbraň zranila i jeho a na místě zemřel vykrvácením.

O statečném postoji toušeňského občana německé národnosti **Wilhelma Riewalda** jsme psali ve Floriánu zatím jen v souhrnu [2015, 5-6, 13]. V knize *Za 5 minut 12* [174-177] doplňuje nově pamětnice Marie Chvojková:

„... toho pana Rývalda jsem opravdu znala..., a že je to Němec, jsme všichni tady věděli... Jednou k nám přišel a byl strašně rozčilený, protože si ho pozvali zas na gestapo, a že v roklí za nádražím v Toušeni jsou schovaní partyzáni... To víte, že to bylo na udání někoho z vesnice. Říkal tenkrát tatínkovi, že když je najdou, že ho odstřelí, protože se za vesnici zaručil svým životem a jestli tam nějakí partyzáni jsou, ať honem utečou, že by Němci mohli vystřelit celou vesnici, jako to udělali v Lidicích... Opravdu tenkrát Němci přijeli a měli to už obklíčený a zase se ho ptali..., a zase se za všechny zaručoval, že jako říšský Němec ví, co je jeho povinnost a že by sám hlásil, kdyby byl někdo ve vesnici proti Němcům. Běh ví, kolikrát tam na tom gestapu byl a kolikrát Toušeň zachránil... Lidí moc dobře věděli, co

tenhle pán udělal, a po válce ho bránili, jak mohli. Tak tady zůstal, ale dneska už nikdo neví, co pro tuhle vesnici vykonal.“

V knize *Za 5 minut 12* do úvodu toušeňských statí [165-171] autoři položili odstavce o válečných letech v Toušeni z dosud nepublikovaných Zasutých vzpomínek *Aleny Králíkové*. Popisují se zde také revoluční události, které v Toušeni v prvních dnech května 1945 zahájili **Vojmír Králík a Jaroslav Wallian**:

„Třetího května odpoledne přiběhla paní Wallianová ze sousedství k nám do kanceláře a ptala se: »Kde máte manžela?« Nevěděla jsem přesně, měla jsem dojem, že jen někde něco zařizuje. A ona: »Vy to nevíte? Zatkl ho německý četník! Jeho a mého manžela, poněvadž zatírali vápnem německou firmu na domě!« A že oba vedou do Čelákovic. Byla jsem úplně zděšená. Běžela jsem za velitelem německé posádky rittmeisterem Lontkem a on mi řekl, že ještě zastíhl toho četníka, který je zatkl. Snažil se s ním jednat, aby je propustil, že jsou to neškodní lidé a konec války je na spadnutí, ale četník se mu vykázal zlatým stranickým odznakem. Tím bylo jasné, o koho jde, a že s ním ani velitel roty Wehrmachtu nic nezmůže. Situaci ale Lontke zoládl. Na cestu na četnickou stanici do Čelákovic vybral dva Rumuny, dal jim zbraně a zároveň rozkaz pro případ, že by ten četník chtěl zatčené nějak ohrožovat, aby ho okamžitě zastřelili. Že teď už je tak jako tak konec války... Celá Toušeň byla z té události na nohou.“

Popis se shoduje s přetiskem části historické zprávy plk. int. **Tomáše Sedláčka** o revolučních událostech v Toušeni 3. května 1945 [171-172] (celý text je

Toušeňský hrob ukrajinského chlapce Vladimíra Daniloviče Tolstokorěho, poslední oběti II. světové války v Toušeni: zemřel 7. září 1945, krátce po narození; náhrobní deska nese po obnově v roce 2005 nápis Jméno JEHO SMRTI JE DRUHÁ SVĚTOVÁ VÁLKA

v knížce *Lázně Toušeň v listinách a kronikách* [2002, 85-94]):

„Dav lidí hrozivě proti zatčení demonstroval a musel být ke klidu důtklivě nabádán – a to hlavně oběma zatčenými. Pan Wallian – který doma právoe zabíjel – neměl času čekat na policejní formality a ujel (bez klobouku) přes Prahu. Pan Králík byl po protokolu propuštěn. Rozjařený dav jal se na to zamazávat německé nápisy po obci. Malířské práce s nevšední ochotou prováděli pánové Bedřich Vyskočil, Billinger, Vlastimil Levinský a Vichera a malířský materiál dodal mimo jiné pan Ing. Došek.“

Na připomínku těchto událostí z konce války se scházíme u pomníku padlých dříve než Pražané, právě již 3. května. ■

kronikář

Hrob statečného zachránce mnoha toušeňských občanů **Wilhelma Riewalda** (1895-1955)

Samohybné dělo – tank Rudé armády se třemi členy osádky v Toušeni v květnu 1945

Krádeže na panském

Nepřehlédněte, prosím, malá písmena. Nejde o toušeňskou ulici, ale o nadpis jedné z osmnácti kapitol knihy PhDr. Karin Pátrové, Ph. D.: **Hrdelní zločiny na brandýském panství v 16.–18. století** (vydaly FOTOGRAFIKA a Státní oblastní archiv Praha 2018, 120 s.). Knižní podobu objevných kapitol provázejí unikátní obrazové dokumenty a nové fotografie spoluvydavatele Bc. Kamila Voděry. Autorka vychází z dlouholetého studia dosud ne-

zpracovaných archivních pramenů a z rámce historických skutečností (hrdelní soudnictví městům odňala až císařovna Marie Terezie v roce 1756). Nadčasově přitažlivé téma čtivě rozšiřuje vyprávěním o místních provinilcích nejrozmanitějšího ražení, kteří páchali vedle „hrdelních“ vražd, travičství, potratů, cizoložství, svatokrádeží a žhářství také „jen“ zabití, znásilnění, smilstvo, čarodějnictví či krádeže v noci a za dne. Tresty proto zdaleka ne-

končily vždy šibenicí nebo stětím. Uplatňovaly se také polehčující okolnosti, obhajoba a řádný soud. Dva toušeňské sousedy usvědčené z překupnictví lupu, *Vavřince Voštoala* a *Paola Sauda*, obhajoval roku 1665 sám hejtmán tím, že byli „tak chudí, že nic neměli, mimo děti“. Za trest dostali 20 a 40 ran karabáčem (str. 59-61). Jindy se trestalo i vězením, pranýřem nebo – již tehdy – veřejnými pracemi. Nevšední, poučnou knihu lze zakoupit v Oblastním muzeu v Brandýse nad Labem. ■

red

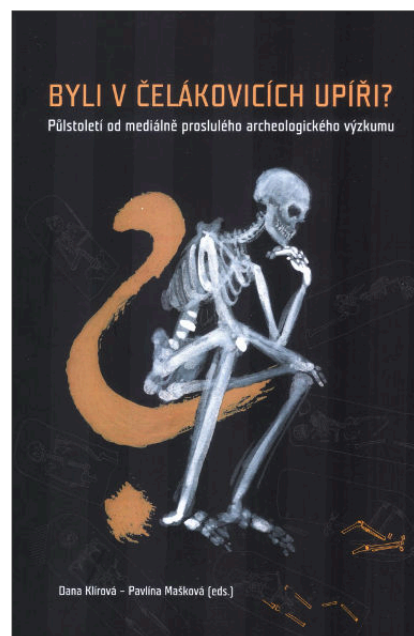
Upíři a zatracenci

Nález čtrnácti mužských koster v Čelákovcích v roce 1966 byl tak neobvyklý, že upomínal na případy známé tehdy pouze z raného středověku. Něco sice nesouhlasilo, ale dobové vysvětlení i poptávka po něm byly po ruce: tak nekřesťansky mohla být svázána a pohozena do vykopané země snad jen těla „upírů“. Stačilo vynechat „snad“ a „jen“ a byla na světě senzace, která pak nedala spát ani lovcům tajemna, ani odborníkům.

Půl století po nález dozrál čas přezkoumání. Vpřed pokročily znalosti archeologů i antropologů a tafonomů, metody datování i možnosti srovnání se světem. Nový pohled, nová vysvětlení, nové důkazy nových odborníků z Čech, Francie a Polska pak nabídla výstava **Byli v Čelákovcích upíři?**, z níž vše podstatné nedávno obsáhla stejnojmenná publikace Mgr. *Pavliny Maškové*, RNDr. *Jaroslava Brůžky*, CSc., *Dany Klírové*,

Mgr. *Petra Limburské-aho*, Ph.D., PhDr. *Tomáše Klíry*, Ph.D., a Mgr. *Veroniky Pilné*, Ph.D., v edici *Dany Klírové* a *Pavliny Maškové* (MM Čelákovice 2018, 72 s.). Přezkum potvrdil, že šlo o čtrnáct jedinců, jimž byl odepřen pohřeb. Žili ale nejméně o tři století později a nepili krev. Svázání, oběšení a naházení do jam tehdy končili toulaví zločinci a lupiči, zatracenci. Význam nálezu tím neslábne. Otazníky nad ním ale výrazně zpřesnily. Poutavý výklad doplňuje téměř stovka ilustrací a rozhodně stojí za přečtení. ■

red

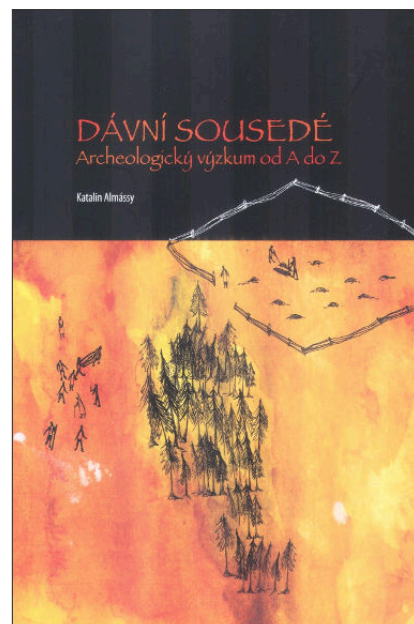
Dávní sousedé ze Záluží

Archeologická výstava **Dávní sousedé** v Městském muzeu v Čelákovcích je ještě v dobré paměti: poutavě představila soubor nálezů ze Záluží, z míst určených pro multifunkční sportoviště. Původně jen rutinní záchranný výzkum zde odhalil 11 hrobů ze 3. století před Kristem a v nich nečekaně zdobné spony, náramky, meče, štíty a kopí, vše z vyšších společenských kruhů středoevropského významu. Skvěle instalované výstavě se nyní

po zásluze dostalo neméně přitažlivé publikace. Hlavní autorka PhDr. *Katalin Almássonová* se spolupracovnicí v ní čtivě popsaly postupy archeologických prací, záchranu nálezů, rozbory, restaurování, srovnávání s obdobnými poznatky, možné souvislosti i důvody jedinečnosti. Neskrývali ani pochybnosti, ani vlastní údiv. Čtenáře zasvěcují do nejmodernějších metod zkoumání polorozpadlých předmětů, do mezioborových postupů při analýze

kosterních pozůstatků a látek i při výrobě replik dobových oděvů. Celé vědecké dobrodružství je pro publikaci zhuštěno do krátkých výkladů a provázeno více než deseti tucty unikátních fotografií a kreseb. Kniha *Dávní sousedé* (MM Čelákovice 2019, 72 s.) obsahuje anglické résumé a pracovní listy. Zásluhu na vydání poučné i vzrušující publikace má spolu s Městským muzeem také město Čelákovice. Se všemi dalšími místními tisky je tato knížka ke koupi v čelákovickém Městském muzeu. ■

red

Vodníci

První příběh

Tma jako v pytli, k půlnoci. Převozník dřímá u kamen. Někdo bere za závoru, chce do sířky. Převozník mu otevírá. Vstoupí malý zelený mužiček, nese si hrnečky, poklopí je na okně, a rovnou ke kamnům na lavici. Chvilí klábosili. Mužiček sedí, z levého šosu mu kape.

„Proč ty hrnečky poklopujete?“ ptá se převozník. „Pod každým mám dušičku utopence,“ povídá mužík a varuje převozníka, aby se jich nedotýkal. Když se ohřál, nechal hrnečky na okně a ve dveřích jen odušil: „Podruhé přede mnou nezavírej.“ – Na druhý den přišel k převozníku do „lybárny“, jak se říkalo rybárně v bývalém mlýně, malý synovec. Vidí na okně, co tam nebyvalo, a ptá se: „Strýčku, nač máte ty hrnečky?“ Převozník mu to vysvětlil a varoval: „Nedotýkej se jich!“ Ale hoch byl zvědavý. Když šel převozník převážet, chlapec přiskočil k oknu a všechny hrnečky obrátil. – „Vždyť nic pod nimi nebylo,“ vesele pravil vracejícímu se strýčkovi, který se na něho tuze zlobil. Večer znovu přišel zelený mužík a zle láteřil. Na hochu hrozil a sliboval potrestání. – A ještě téhož léta ho utopil.

Druhý příběh

Náš dědeček vyprávěl: „Na pastvinách podle Jizery, co se řeka vlévá do Labe, jako hoch pásával jsem v letním čase krávy skoro denně.“ Slunce pářilo, a tak se rozhodl, že se v Jizeře vykoupe. „Koupal jsem se s Frantou. Najednou, kde se vzal, tu se vzal, s námi koupe se třetí: malý, zaválitý, vlasatý kluk a má na sobě zelené šaty. Točí se mezi námi, jde dál do proudu a já za ním.“ Franta doplaval k břehu a nevěřil svým očím: voda se kolem mne začala prudce

točit. Vylekal se, začal křičet a ukazoval na vír. „Plavu honem zpátky a lezu z vody celý ustrašený.“ Neznámý hoch ale vylezl také! I dali se oba před ním na útěk k Labi, aby se vrátili domů. Hup do vody! A hle, neznámý kluk je zase mezi nimi. „To mě dopálilo: »Proč se mezi nás pořád pleteš?« Shýbl jsem se ke dnu pro kamen a už na něho mířím. Franta mi ale ruku zadržel a táhl mě z vody ven.“ — Když už byli na břehu, neznámý na ně volal: „Jen hodit, byl bych vás utopil!“ **Byl to vodník!? Zbluňk!** — a nebylo po něm památky.

Třetí příběh

...Dvanáct duší choval **hastrman Franz Pabl** v tiché lesní tůni pod poklopenými koflíky, a když tu třináctou uložil, zachtělo se mu pokochat se pohledem na první tucet. Opatrně tedy zvedl první koflík dnem vzhůru, aby se pod něj podíval – a hrneček byl prázdný! Vzal druhý, z opatrnosti pod něj mákl – uvnitř nebylo nic! ... Najednou mu bylo, jako by ho nějaká přemocná síla popadla za ruce a táhla strašlivou prudkostí dolů. Chtěl se vzepřít, ale nemohl, bylo to mocnější, strhlo mu to dolů trup, než se nadál, už byl hlavou zaryt do písku, už jel žebry do dna, už se udeřil do kolena o kus skály, už byl celý vtažen do nějaké temné díry, natažen a vlečen dál... Cítil, že je v hladké rouře... A už se šinul spolu s těmi spodními vodami jizerskými dál, hrozně rychle a hrozně dlouho... A pak najednou, nevěděl jak, prudce rukama narazil, ale proud sám ho hned otočil vzhůru. Pabl stoupal omámený, uzaslý, nestoupá-li do hastrmanského nebe.

Základní podoba **pověstí** je ústní. Vyprávění je obměňuje, rozvíjí a přibarvuje. Florián nemá zvukovou podobu, připomíná proto čtenářům místní pověsti v písemné podobě. Obměňovat, rozvíjet a přibarvovat je mohou dál čtenáři novým vyprávěním jen a jen sami...

A pak najednou, nevěděl jak, světlo. Pabl se zvedl, vynořil a nějakou dírou vylezl. Stál na střeše reservoiru letenské vodárny, vtažen sem čerpadlem káranského vodovodu jako před tím těch jeho dvanáct dušiček, které se rozloučily se svými těly v Jizeře, aby vzlétly do nebes v Praze VII.

Čtvrtý příběh

Na scéně vodní víly **Bělička a Mřenka**, vynoří se **Vodník**: „Tady je krásně. Kolem les, kus skaliska, písek, rákosí a mé milé lekníny. Skřehotavé žáby hlídají můj klid. Když rychle skáčou do vody, vím, že se někdo blíží. Poznal jsem barvíře, co do vody vyléval celé škopky barevné špíny. Ale znám i mlynáře, co dobře hlídá vodu pro svůj mlýn, anebo zahradníka, co si chodí pro vodu sem k nám a zalévá s ní růže. Jednou jsem si řekl, kam asi s tou naší vodou půjde, a sledoval jsem ho až na jeho zahradu. To vám byla krása! A ta vůně!“

Pátý příběh

U soutoku Labe s Jizerou si užívá svého mládí **vodnička Rozálie**. O dušičky ještě nestojí, ale jednou by se ráda vhodně vdala. Několikrát se jí poštěstilo vmísit se mezi vodníky, když měli zrovna letní sraz v parku u Skleněné víly. Netušila, že to byl jen toušeňský Dětský den ve znamení vodníků a že za

Vodník Ondry Bači

Vodník Kuby Jeřely

Vodník Dominika Vondráška

Vodník Stely Javorkové

Vodník Josefa Jelínka pro Floriána 2020

vodníky byli převlečeni žáci místní základní školy. Protože se žádný věkem neblížil její představě ženicha, a ona byla v tom mumraji docela nenápadná, zkusila se podívat dál. Po silnici právě projížděl hasičský vůz plný vody. Rozálka za ním přeběhla ulici a hurá otevřenými vraty do lázeňského parku! U jezírka před kolonádou našla zka-menělou rusalku, jak jí z dlaní črčí pramínek vody. Ale rusalka jí nic neporadila. Byla němá. Rozálka se rozhlížela, v den vodníků se nikdo nepodivil, proč má zelený kabátek a zelený klobouk. Nakoukla do lázeňské kavárny a tam jí nějakí pacienti nabídli lázeňskou oplatku. Ohromně jí zachutnala a vůbec jí nepřišlo, že ta pochoutka je úplně suchá. Že by takový mohl být i ženich? Ne! Taková myšlenka jí připadala až moc ztřeštěná. Jenže nejen člověk, ale ani vodník nikdy neví, co ho v životě čeká.

Zvěstí souběh

První příběh zachytili František Zahradník a Zdeněk Gutwirth v měsíčníku *Naše Polabí* [I/8, 1924, 125-126; II/1, 1924, 31-32]. O knižní přetisky se zasloužili Vendula Eliášová [Polabský herbář 1999, 14] a Jiří F. Musil [Pověsti ze Středního Polabí 2002, 97].

Druhý příběh zveřejnil v *Národopisném koutku* *Našeho Polabí* opět Gutwirth [II/1, 1924, 13]. Také tento příběh se dočkal knižních přetisků u Eliášové a Musila [u obou tamže].

Třetí příběh sepsal slavný Eduard Bass. Povědkou *Vodník z Pojizeří* mnil dokázat, že spisovatel František Langer, který právě vydával povídky o pražských vodnících, vůbec nemusí vědět

Vodník s vílami v Toušeni v pohádce Václava Dragouna v kostýmech Josefa Jelínka

všechno. Pro nás tím bezděčně naznačil, že vodník Pabl měl namířeno přes Toušeň, ale cestou ho vsál káranský vodovod. Vodárenská věž na Letné stála od roku 1888, káranský vodovod byl spuštěn v roce 1914. Povídka vyšla knižně až roku 1947 s obálkou *Vlastimila Rady*, na níž vodník Pabl putuje k toušeňské kapličky svatého Floriána.

Čtvrtý příběh je monolog vodníka z pohádky *Voda pro mé růže* od Václava Dragouna. Místní ochotníci ji hráli poprvé o Vánocích 1995 a pak i jinde celkem osmkrát. Toušeňský vodník v podání Václava Shrbného zde smýšlel dojemně ekologicky.

Pátý příběh (zde publikovaný poprvé) zřejmě zaslechla autorka soutěže *Fextovo území* z MAS Střední Polabí, Veronika Kubrichtová. V brožurce ke 4. ročníku (2019) dodává, že až

Vodník Jana Karpaše z pohádky Kašpárek a Hastrman

Vodnička Rozálie Jana Severy pro fextovskou soutěž MAS

vdavekchtivá vodnička Rozálie v Toušeni „jednou náhodou potká udatného Fexta, neodolá.“ Udatný Fext se v Toušeni ovšem nevyskytuje (nebo o tom zatím nevíme: také nemusíme vědět všechno). Nicméně, výskyt vodničky Rozálie je díky této brožurce literárně potvrzený. ■

kronikář
mapka jm

Jubileum vytrvalce

Antonín Špiroch

Atlet, běžec (* 15. 2. 1919, † 22. 6. 1990), dvojnásobný vicemistr republiky, byl poslední ze staré gardy běžců vytrvalců, kteří v Toušeni od mládí trénovali za vedení Ing. Josefa Hrona a zasáhli do maratonských soutěží ve velké éře Emila Zátopka. Účastnil se četných vytrvaleckých běhů, z nichž na sebe poprvé výrazně upozornil při mistrovství Čech a Moravy v Pardubicích 19. října 1941 v barvách NSK Praha (viz článek níže). Po několik let držel rekord v silničním běhu Praha – Mochov a pětkrát opakovaně zvítězil v silničním běhu v Hluboké. Jeho životním úspěchem bylo vítězství v Mezinárodním maratonu míru v Košicích 28. října. 1945 [2;47:21,8] (za SK Stará Boleslav). V témže roce 1945 zvítězil při běžeckém závodu Praha-Brandýs (19 400 m) [1;09:06]. Na mistrovství Evropy v Oslo 1946 byl v maratonu jako druhý nejlepší Čechoslovák celkové čtrnáctý [2;57:44]. V roce 1947 zopakoval vítězství v běžeckém závodu Praha-Brandýs (v témže čase za SK Stará Boleslav). V le-

tech 1947 a 1948 vybojoval na mistrovstvích ČSR v Čechách a na Slovensku v maratonu stříbrné medaile (tehdy za Slavii Praha [2;46:58]). K 1. 1. 1958 se stal čestným členem komitétu košického Mezinárodního maratónu míru. Jeho jméno je dodnes na pamětním obelisku spolu se všemi dalšími vítězi. V Košicích startoval celkem 13× (naposled 1968). Své okolí udivoval denním tréninkem až do pozdního věku i otužileckou náruživostí, s níž nelitoval námahy za největších mrazů vysekát v zamrzlém Labi otvor pro každodenní koupání, aby svůj rituál nevynechal. Říkalo se, že neumí

plavat, ale to bylo spíše jen ze závidi, že dosahoval toho, na co jeho toušeňští sousedé pro své pohodlí ani nepomýšleli. Ještě v roce 1982 se účastnil přespolního běhu 10 km v Českém Brodě v kategorii veteránů [48:50].

V době, kdy Antonín Špiroch trénoval v Toušeni s Ing. Josefem Hronem, podobně jako v letech 1943 a 1944 také Emil Zátopek, deník Národní politika

Antonín Špiroch vítězí, 1940 (z archivu Mileny Špirochové)

Tři toušeňští maratonci: zleva Rudolf Vichera, Antonín Špiroch, Ing. Josef Hron, 1941

zveřejnil článek Vojmíra Králíka o maratonském běhu v Pardubicích 1941 [2;52:47]. Článek přetiskujeme z původní předlohy. ■

kronikář

NÁRODNÍ POLITIKA

24. října 1941. strana 10.

Nedělní maraton očima náhodného diváka.

Z Toušeně nám píše p. V. Králík: „Četl jsem Vaši zprávu o marathonském běhu v Pardubicích, a tu mne napadlo, že by Vaše čtenáře třeba zajímalo

několik poznámek diváka, který celý marathonský běh „dělal s sebou“.

Především myslím, že byl příliš málo oceněn výkon mladého Tondy Špirocha, a to vzhledem k jeho celoroční činnosti. Věřím, že nám v něm vyrůstá skutečný nový výběrný marathonský závodník. Letos porazil Běnu ve Staré Boleslavi na 20 km (byl druhý za Ing. Hronem, Běna doběhl třetí), a že na Mochově porazil Šulce — to je jistě krásný úspěch.

A k tomu marathonskému běhu v Pardubicích: Antonín Špiroch je základem Ing. Hrona. Spolu také v Toušeni trénují a spolu závodí. Spolu se připravovali na marathonský běh, ve kterém žák předstihl mistra. Ještě s jedním hochem z Toušeně, který jel při běhu na kole vedle Špirocha, do-

provázel jsem též na kole Ing. Hrona. Sám jsem, přiznám se, před tím ještě marathonský běh neviděl a též nikdo z naší toušeňské skupinky, která jela s tajnými nadějemi do Pardubic.

Co Špiroch minil a žár boje změnil.

Špiroch před závodem prohlásil, že se bude po celý závod držet Šulce jako klíště. To též ze začátku splnil, ale pak ho, nováčka marathonského běhu, opustila rozvážnost. Celých 14 km byl sám na špičce, až do 30. kilometru „staří“ rutiněři Šulce s Běnou ho nechali vésti závod a pak přidali a Špiroch (snad také vinou přílišného počtu cyklistů), zůstal za nimi a pak již nikým neohrožován na velmi čestném pro nováčka třetím místě.

Myslím, že pro nováčka tak těžkého, klasického závodu a pro mladého dvaadvacetiletého hochu je to **velký úspěch, který nebyl dostatečně oceněn,**

zvláště uvážíme-li, v jakých poměrech Špiroch žije. Ale jeho skromná povaha a výběrný instruktor Ing. Hron

jistě pomohou, abychom o něm v budoucnosti slyšeli jako o vynikajícím závodníkovi.

A nyní: neúspěch(?) Ing. Hrona. Hlavní chyba byla asi ta, že Hron příliš mnoho trenuje na měkké půdě (Toušeně a měkká lesní půda kolem Staré Boleslavi). Celý marathonský běh v Pardubicích se běžel po tvrdých silnicích.

A pak ten strašný vítr! Až do Přelouče se šlo proti větru a za Přeloučí foukal vítr do zpocených zad závodníků. Nastávaly křeče. Kolem 30. km se proto též vzdali 3 závodníci. Nevím, z jakých důvodů se odložil tento závod z 28. září na tak pozdní datum. Závodu to nikterak neprospělo.

V každém případě naše toušeňská skupinka získala zkušenosti k nezaplacení a — zkrátka: na příští marathonský běh se těšíme.

V neděli jsme byli svědky nádherného výkonu Šulce a Běny. Mne nejvíce překvapil „dědek“ Albrecht a Kočí z NSK. A pak bylo překvapením příliš mnoho cen pro vítěze.“

Zlatý úspěch Jana Veškrny

Ve Sportovním centru v Nymburce se konala od 28. února do 1. března 2020 jedna z největších akcí českého taekwonda – *Czech Open A Class Tournament*, kde se představilo 370 závodníků z 6 zemí Evropy.

Zde je přímá zpráva od toušeňského vítěze **Jana Veškrny**:

Czech Open 2020

V pátek 28. února se sjeli závodníci okolo 17. hodiny do Nymburka, aby se zvážili do svých váhových kategorií a úspěšně prošli registrací a kontrolním měřením teploty jako prevence proti COVID-19. Druhý den, tedy v sobotu ráno, začala samotná soutěž. Začali závodit žáci (do 13 let včetně) a senioři (od 18 do 39 let včetně). Já jsem celou sobotu strávil jako rozhodčí a dohlížením na výsledky závodníků, kteří se snažili předvést co nejlepší výkon a získat tak nějakou cennou medaili z těchto prestižních závodů. Sobotní závodní den končil okolo 18. hodiny, když se na závěr rozdaly poháry pro nejúspěšnější závodníky žáků (žákyně a seniorky) seniork. Náš senior a seniorka, *Jirka Novák* a *Terka Štekerová* z oddílu Sonkal Praha, kde již nějakou dobu trénuji, získali poháry pro nejúspěšnější závodníky ve své věkové kategorii.

První zlato

V neděli v 8 hodin ráno začala soutěž pro juniory a juniorky (od 14 do 17 let včetně). Já šel na řadu okolo 9. hodiny v kategorii juniorů v sestavách černých pásků. V kategorii bylo zhruba 15 závodníků a většina z nich byli moji kolegové z české národní reprezentace. Po zhruba půl hodině jsem nastupoval do svého posledního finálového zápasu se svým kamarádem z reprezentace, kterého jsem porazil u všech

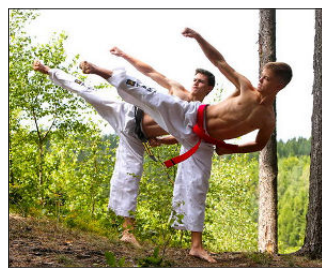
rozhodčích, a tudíž jsem se stal vítězem a odnášel jsem si **zlatou medaili** ze sestav a prodloužil si tak svoji neporazitelnost v sestavách na české půdě o další závody – již 13 závodů v řadě. Potom jsem musel čekat, než přišly na řadu speciální techniky (techniky ve výskoku do desky). Přišel jsem na řadu a nastala chvíle, kdy jsem se měl nominovat technikou, se kterou jsem nominoval – vždy zatím úspěšně – český národní tým na mistrovství světa a Evropy, ale bohužel to tentokrát nevyšlo a já díky malé chybce u rozběhu desku netrefil, a tudíž pro mě byla tato disciplína u konce.

Mistrovství světa 2019 v Bulharsku. Individuální sestavy černých pásků I. dan, technika *annun so bakat palmok san makgi* (dvojblok v postoji)

Na semináři s velmistrem Hwang Ho-jongem v Ostravě 17. října 2019, technika *gunnun so sang joomuk dwijibo jirugi* (dvojitý úder v postoji)

Letní oddílové soustředění v Malých Svatoňovicích. Já (vlevo) s mým kamarádem a taktéž členem reprezentace Ondrou Faltinem provádíme techniku *yopchagi* (kop s úderem na hlavu)

Soustředění v Hustopečích před Mistrovstvím světa 2019 v Bulharsku. Já (vlevo) provádím techniku *twimyo dolmyo chagi* (kop v otočce ve výskoku – velmi nepříjemné pro soupeře) a vpravo je můj kamarád z reprezentace *Jakub Tvardek* ze školy Taekwondo ITF Karviná

Druhé zlato

Potom přišla na řadu disciplína *matsogi* (sportovní boj), ve které jsem byl zařazen do kategorie junioři do 75 kilo, i přesto že jsem v pátek navážil 65 kilo a měl být v kategorii do 69 kilogramů. V kategorii jsem měl dalšího kolegu z české reprezentace a potkal jsem ho hned ve svém druhém zápase. Poté, co jsem úspěšně zvládl vyhrát oba zápasy ve své skupině, jsem postoupil do semifinále, kterým jsem prošel bez problémů a ve finále jsem opět narazil na kolegu z reprezentace, se kterým jsem se pral ve druhém zápase. Finálový zápas byl úplně jiný, než zápas ve skupině, oba jsme věděli, že to bude taktické a oba jsme měli toho druhého přečtené-

ho. O to bylo všechno těžší a plné emocí, protože tady šlo o jediné – o výhru. Opět jsem svého kolegu porazil s velkým bodovým rozdílem a vyšel ze zápasu jako vítěz a se **zlatou medailí**, která mi znovu prodloužila moji neporazitelnost v *matsogi* juniorů na české půdě – již 10 závodů v řadě.

Třetí zlato

Bylo dozávoděno, pocitů a emocí bylo nepopsatelně. Na konec okolo 17. hodiny proběhlo vyhlášení nejlepších závodníků juniorů a juniorek, kde jsem získal pohár pro nejúspěšnějšího závodníka juniorů právě já a pro pohár v kategorii juniorek si došla moje kamarádka z reprezentace *Veronika Rožboudová* ze školy Taekwondo ITF Třeboň.

K tomu všemu náš oddíl Taekwondo ITF Sonkal Praha získal pohár pro nejúspěšnější školu celého turnaje s celkovým počtem 17 zlatých, 7 stříbrných a 12 bronzových medailí s počtem 34 závodníků, to je docela úctyhodné. Závody dopadly lépe, než všichni čekali, a chtěl bych tímto poděkovat všem, kteří toho byli součástí a podporovali mě v tom co dělám, hlavně tedy mé rodině, kamarádům a mé přítelkyni, jsou mi velkou oporou a nedosáhl bych toho všeho bez jejich podpory. Děkuji za váš čas. ■

Czech OPEN 2020 v Nymburce. Já (červené chráničky) – technika *neryo chagi* na hlavu soupeře (reprezentant *Martin Vltavský* ze školy Taekwondo ITF Karviná)

Jana Veškrna

Za první čestnou občankou

Když jsme ve Floriánu [2019/11-12/18] blahopřáli naší čestné občance olympionice **Daně Zátopkové** k 97. narozeninám, nikdo jsme netušili, že si ji atletické nebe zavolá tak brzy. V pátek 13. března 2020 odešla její dobrá a statečná duše za jejím manželem, legendárním olympionikem století *Emilem Zátopkem*. Oba byli čestnými občany Toušeně od 23. února 1991. *Emil Zátopek* pobýval v Toušeni poprvé v květnu 1943. Společně přijížděli pravidelně od podzimu 1969. Zasloužili se o věhlas Slatiných lázní mezi vrcholovými sportovci. Přátelských kontaktů bylo bezpočet. Na-

posledy navštívili Toušeň 1. května 1999 při dodatečně oslavě svých společných pětasedmdesátin s toušeňskými přáteli v Rybářské baště. *Dana Zátopková* přijela ještě 29. října 2003 do sokolovny po blahopřát k čestnému občanství generálu *Tomáši Sedláčkovi*. Zůstávaly živé vzpomínky a publikované připomínky (Florián [2012/10-12/17], [2016/7-8/12], Sedm čestných občanů 2014, 5-6). Nyní připojujeme velký obdiv k neopakovatelným sportovním výkonům, k ryzím lidským charakterům a skvělým lidem. Čest jejich společné památce! ■

jvk

Zátopkovi v lázních 21. 2. 1992

Dana Zátopková 29. 10. 2003 v sokolovně

Manželé Zátopkovi v Toušeni 1991

Zátopkovi v Rybárně 1. 5. 1999

Dana a Emil Zátopkovi naposled v Rybárně 1. 5. 1999

Dana Zátopková a Tomáš Sedláček 29. 10. 2003 v sokolovně

Nejlepší atletkou potřetí v řadě

Toušeňská atletka **Kristýna Korelová** se úspěšně věnuje sportu již od dětství [Florián 2014/5-6/6, 2015/5-6/10+11, 2016/11-12/12, 2017/7-8/13, 2017/9-10/10, 2019/3-4/8]. Uplynulá sezona jí přinesla dva osobní rekordy a dvě důležité medaile. Jako členka klubu *Atletika Stará Boleslav* byla na základě ankety za své úspěchy 1. února 2020 při Atletickém společenském večeru v Novém Vestci vyhlášena potřetí v řadě nejlepší **atletkou roku** dvojměstí Brandýs nad Labem – Stará Boleslav.

V halové sezoně si *Kristýna (Kíta, Kiki)* doběhla na halovém *Mistrovství České republiky* pro stříbrnou me-

daili v běhu na 800 m. V hlavní sezoně se už věnovala především své hlavní disciplíně 400 m překážek, i když jsme ji mohli vidět i na jiných tratích. Na prestižním závodě *Memoriálu Josefa Odložila* v předprogramu zaběhla osobní a zároveň oddílový rekord na 800 m, který má nyní hodnotu 2:09,38 s. Více úspěchů ale posbírala na překážkách. Kvalifikovala se na mezistátní utkání do Maďarska, na *Mistrovství České republiky* do 22 let brala – stále jako 17-letá – **bronzovou** medaili a na juniorském šampionátu **stříbro**. Vrcholem pro ni bylo *Mistrovství Evropy U20* ve švédském Borås, kde

Korelová FOTO z ME 2019 ve Švédsku

v rozběhu na 400 m překážek vylepšila **osobní i oddílový rekord** a pokořila hranici 59 s (58,98 s). V semifinálových bězích si doběhla pro celkové 10. místo. Finále jí uteklo o pár setinek. Po

chvilce oddechu se začala připravovat na další rok. Absolvovala soustředění ve Vysokých Tatrách a Jihoafrické republice, aby si mohla plnit své sny i v roce 2020. ■

vk

Úřední hodiny úřadu městysse

Hlavní 56

pondělí

 úřední hodiny:
8:00 – 12:00 13:00 – 17:00

 starosta:
9:30 – 12:00 13:00 – 17:30

středa

 úřední hodiny:
9:00 – 12:00 13:00 – 17:00

 pokladna:
8:00 – 9:00

telefony:

326 992 302, 326 991 592

Kosmetický salon

Ivana Jedličková, Za Školou 414

 kosmetika, vizážistické služby a prodej
kosmetiky Alcina

telefon: 606 802 320

Pneuservis, autoservis

Emanuel Fiala, Hlavní 13

pondělí – pátek 8:30 – 17:00

sobota – neděle dle dohody

telefon: 731 036 059

Atelier Kučera

Hlavní 560

krejčovské práce, opravy oděvů

úterý – pátek

9:00 – 12:00 14:00 – 17:00

sobota

9:00 – 11:00

Mgr. Eva Valsová,

telefon: 736 536 574

Advokátní kancelář

 Mgr. Stanislav Beran, Dům seniorů, Za
Školou 414, 1. patro

telefon: 606 494 811

 email: beran-advokat@seznam.cz
SALON LINDA - Stříhání pejsků

Eva Pencová, Na Ostrůvku 292

telefon: 773 079 428

Rehabilitace – masáže

 Ivana Drobílková, Dům seniorů, Za Ško-
lou 414

LTV cvičení – elektroléčba – mobilizace

páteře, reflexní terapie

pondělí – pátek dle objednání

telefon: 603 254 220

Večerka u Honzika

 Thao Leová Thanh a Ngoc Nguyen Duc,
Hlavní 13

potraviny – drogerie

pondělí – pátek 6:30 – 20:00

sobota – neděle 6:30 – 18:30

Gastrodeli

U Sokolovny 259

 výrobky studené i teplé kuchyně, cuk-
rářské i pekařské

telefon: 326 996 359

objednavky@gastrodeli.cz,

www.gastrodeli.cz
Dámské kadeřnictví

Hlavní 35

pouze na objednávku

telefon: 723 679 943

Česká daňová kancelář, s. r. o.

 Ing. Luboš Valehrach, MBA, Na
Požárech 425

daňové poradenství, vedení účetnictví

telefon: 603 876 540

Salon Faviola

 manikúra, pedikúra, kosmetika, masáže
Za Školou, bývalá pošta

Manikúra, nehtová modeláž

Jirka Kolomazníková

telefon: 604 710 975

Pedikúra, kosmetika

Lenka Fabiánová

telefon: 721 460 199

Masáže

Sophie Dragon

telefon: 723 022 979

Casido, s. r. o.

Floriánské náměstí 413

 Prodej jednostranných a oboustranných
lepících pásek, technických, stavebních
a elektrikářských pásek, plastových
sáčků, pytlů, strečových fólií, plastové-
ho obalového materiálu za velkoob-
chodní ceny.

pondělí – pátek 8:30 – 15:00

telefony: 737 242 375-6,

www.casido.cz
Praktický lékař

 MUDr. Jiří Ranc, Dům seniorů, Za Školou
414, 1. patro

pondělí 13:00 – 18:00

úterý 7:30 – 14:00

středa 11:00 – 17:00

čtvrtek 7:30 – 14:00

pátek 7:30 – 13:30

telefon: 326 992 361

Pošta Partner a prodejna krmiv

Za Školou 2

pondělí 8:00 – 10:00

úterý 8:00 – 12:00 13:30 – 16:00

středa 8:00 – 12:00 13:30 – 17:00

čtvrtek 8:00 – 12:00 13:30 – 16:00

pátek 8:00 – 12:00 13:30 – 16:00

 sobota 9:00 – 11:00 vydávání balíků
a listovních zásilek

telefony: 604 100 302, 737 946 186

Veterinární praxe

MVDr. Jitka Myslivečková, Hlavní 39

 pondělí dopoledne: objednání
pacienti + operace
15:00 – 19:00

 úterý dopoledne: objednání
pacienti + operace

 středa 10:00 – 12:00
15:00 – 19:00

 čtvrtek 10:00 – 12:00
15:00 – 19:00

 pátek dopoledne: objednání
pacienti + operace
15:00 – 19:00

 soboty, neděle a pohotovost po
telefonické domluvě

telefon: 326 992 912, 602 641 294

Knihovna

Skleněná vila, V Ovčárně 87

úterý 15:00 – 17:00

Infozprávy

 Služba Infozprávy je určena všem ob-
čanům městysse a je zcela zdarma.

Registrace je možná

- osobně na úřadě v úřední hodiny
- přes internet www.infozpravy.cz
- mobilním telefonem.

 Registraci telefonem provedete
zasláním SMS

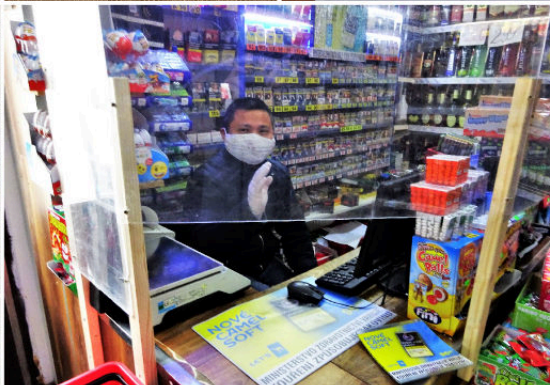
**LT mezera číslo popisné na telefonní
číslo 735 166 666**

Z důvodu vyhlášení nouzového stavu v Česku, se zřizovatel rozhodl pro
uzavření mateřské školy od 13.3.2020 až do odvolání.
 V případě dalších informací volejte na tel. číslo 734 230 998

Po telefonické domluvě bude rodičům vydána tzv. Žádost o ošetřovné při péči o dítě do 10 let z důvodu uzavření výchovného zařízení.

Věnuji žitný kvásek na pečení chleba doma. Mám ho dost, pečú si chléb pravidelně. Karanténu nemáme ☺☺
 K předání V Zátíší 308, u nás v Lázních Toušeň nebo tel 608411126.

Ve středu, 25. 3. 2020 bude možno uhradit v hotovosti poplatek za odpad mezi 9:00 - 10:00 hod. PLATBY A PŘEDÁNÍ ZNÁMEK BUDE PROBÍHAT PROSTŘEDNÍCTVÍM OKNA ÚŘADU SMĚREM KE KAPLIČCE. UM

Z důvodu epidemiologické situace v ČR budou od pondělí 26. 3. 2020 od 10:00 hodin uzavřeny všechny Lázně Toušeň pro veřejnost. V neodkladných případech je možné sjít kontaktovat: telefonicky nebo e-mailem:
 Děkujeme za pochopení,
 Ing. Luboš VALDEBRÁV, MGR. starosta

**ŽÁDÁME ZÁKAZNÍKY,
 ABY DO PRODEJNY
 VSTUPOVALI
 JEDNOTLIVĚ
 A POUŽÍVALI
 OCHRANNÉ
 PROSTŘEDKY
 (ROUŠKA, ŠÁLA, ŠÁTEK)
 DĚKUJEME
 ZA POCHOPENÍ.**

Z DŮVODU OPATŘENÍ PROTI COVID - 19
ZÁKAZ NÁVŠTĚV
 KAVÁRNA PRO VEŘEJNOST UZAVŘENA

Hostinec U Lípy
 Hlavní 97, Lázně Toušeň

si Vám dovoluje nabídnout rozvoz obědů do domácností a firem denně od 10.00 do 16.00 hodin.

Jídelní lístek je denně na našich webových stránkách již od odpoledních hodin na následující den

www.hostinec-ulipy.cz

Rozvážku do blízkého okolí (okresy: Lázně Toušeň, Čáslavsko, Brno a Ledeč nad Sázavou - Střední Brno) a celý okraj do 15 km od provozovny poskytujeme **ZDARMA**

Pro objednávky a informace volejte na: 731 214 239, nebo 602 206 626

Děkujeme za pochopení a těšíme se na Vaše objednávky!
 Luboš Valdebrav

